I

46a

à M.r de Rudhart.

Athènes le 10/22 Mars 1837.

Mons.

Par un office en date du 7/19 Novembre dernier mes collègues ainsi que moi, avons eu l'honneur de transmettre à M.r le Secrétaire d'Etat des relations extérieures de la Grèce la traduction d'un memorandum, adressé par la S. Porte aux Représentans de trois Puissances à Cons.ple, relativement à la vente des propriétés musulmans.

A cette occasion, et de concert avec les Ministres de France et d'Angleterre, j'ai crû devoir exposer de la manière la plus pressante au Gouver.t hellenique la nécessité de terminer aussi promptement

que possible une affaire, qui ne pouvait rester plus long-tems en souffrance, sans compromettre essentiellement les interêts de la Grèce.

Bien que depuis cette époque, je suis constamment revenu dans plusieurs entretiens successifs avec M.r Rizo, votre prédécesseur, sur l'objet de mon office précité, je n'ai reçu jusqu'à présent du Gouvernem.t Grec aucune réponse officielle, il m'a été simplement affirmé que le Gouv.t Royal s'occupait avec la plus grande activité du soin de terminer cette affaire conformément aux voeux des commissaires de la Porte. Il paraît toutefois que les efforts du Gouvte de S. M. hellénique n'ont

point amené le resultat dont il se flattait puisque les commissaires ottomans sont venus m'exprimer leur intention de retourner immédiatement à Constantinople. La note, ci jointe en copie, qu'ils m'ont remise, il y a peu de jours, contient à la fois l'exposition de leurs griefs et l'annance de la resolution qu'ils m'ont cru devoir prendre en conséquence.

Mes instances jointes à celles de mes collègues ont, il est vrai, réussi à suspendre le departe des commissaires ottomans; mais il me paraitrait à craindre que des nouveaux retards ne les engageassent à l'effectuer irrévocablement.

Dans cet état de choses,

Mr. le Chevalier, après en avoir conféré avec mes collègues, je m'empresse d'appeler itérativement la sollicitude du Gouvt. hellenique sur les considérations que j'ai eu l'honneur de lui soumettre par mon office susmentionné du 17 Novembre dernière, et d'exprimer l'espoir, que je serai mis à même, le plutôt possible, de porter à la connaissance de Mr. le Chargé d'affaires de France à Constantinople des informations propres à satisfaire son attente et à calmer l'impatience avec laquelle le Ministère Ottoman doit attendre le terme d'une complication dont les conséquences ont été tant de fois signalées aux méditations les plus serieuses du Cabinet d'Athènes.

Agréez S.

A Mr. de Rudhart.
Athènes, le 25 Mars
1837.

Mr.

J'ai lu avec infiniment de peine les pièces que V.E. m'a fait l'honneur de me communiquer par son office du 19 de ce mois et j'en aurais fait part immédiatement au représentant de mon auguste Cour près la Porte Ottomane, si V.E. ne m'avait prévenue en même tems de la démarche que Mr. Zographos avait déjà faite auprès des représentants des trois hautes puissances en demandant leur médiation et leur appui pour l'exécution du protocole relatif à l'emigration.

Après tout ce que V.E. a bien voulu m'exposer dans son office, je ne saurais douter que le Gouvt. Hellenique ne soit dans son droit lorsqu'il reclame en faveur des individus qui desirent se domicilier en Grèce, le bénéfice de la convention explicative

du mois de Janvier 1836 que la Porte avait acceptée.

Je ne saurais douter non plus, que cette convention ne reçoive son exécution malgré l'hésitation ou la répugnance que le Ministère Ottoman témoigne aujourd'hui à faire les publications que la note de Mr Zographos indique. Mais qu'il me soit permis de vous faire observer, Mr, à cette occasion que le Gouvte Royal contribuerait très efficacement de son côté à l'applanissement de cette difficulté, comme aussi à la régularisation d'autres intérêts plus essentiels encore, en accélérant l'acheminement des affaires des sujets Musulmans qui se trouvent en Grece et qui invoquent depuis plusieurs années

l'application des actes de la conférence qui les concernent.

La note que V. E. m'a fait l'honneur de m'adresser dernièrement à ce sujet ainsi qu'à MM. les Ministres de France et d'Angleterre, témoigne assurément des dispositions équitables que le Gouvt. Royal porte aujourd'hui dans l'examen et la liquidation des intérêts des propriétaires turcs en Grèce. C'est avec le même esprit de conciliation et de justice qu'il voudra reconnaître aussi que l'issue satisfaisante de la négociation dont les commissaires Ottomans sont chargés à Athènes, fournira aux représentants des Cours médiatrices la meilleure occasion et même le droit d'appuyer

efficacement les demarches de Mr Zographos en faveur des sujets Hellènes qui se trouvent en Turquie.

Agréez &c &c.

Πρὸς τὸν ὑψηλότατον καὶ δικαιότατον Κύριον Κύριον Ἰακὼβ Πασᾶ Ἐφόρη μας

Ἀφοῦ γονυκλίτως ἀσπασθῶ τοὺς πόδας τῆς ὑμετέρας Σεβαχτῆς μου ὑψηλότητος, τὴν ὁποίαν ἐδέ τὸ ὕψιστον νὰ διαφυλάττῃ ὑγιῆ καὶ ἀβλαβῆ ἐς πολλοὺς ἐτῶν περιόδους τὴν ἀναγγέλλω Σεβαχτότατε ὅτι οὐδὲ ἀφοῦ ἀνεχώρησεν ἡ ὑψηλότης σας ἀπὸ Πατμὸ δὲν ἔλειψαν ὅλοι εὐγενοὶ τοῦ ὁποίου ἐδέ φόβητρόν καὶ πολεμήσας με ποινὰς νὰ ἀρχίσωσιν νὰ ἐνεργοῦν κατὰ τῶν μου καὶ τὸ χάριζον νὰ σφάξωσι καὶ νὰ καταλέψωσι πάντε τὸ σεβαχτὸν ὄνομα τῆς, λέγοντες ῥητῶς ὅτι ὁ Μεγαλόπολος καὶ κραταιόπολος ἡμῶν Ἄναξ τὴν ἀπέβαλεν εἰς τὸ ναυλοῦν Ἐνδόξου πονηρήματος καὶ ὅτι ἐπέστρεψεν ἐς τὴν δυναστείαν τοῦ καὶ ἄλλα τοιαῦτα. Μέλλουσαν ἀποφύδος ἐς Κωνσταντινούπολιν ὅπου δίδεται ἀρεστὸν καιρὸν ἐπὶ μόνῳ σκοπῷ νὰ εὐπορεύσωσι τὴν ποίησιν καὶ νὰ μοὶ καταλείψωσι εὐτυχίαν. Ἤδον λέγος πάντων εἰπεῖν καὶ διὰ τὸ Ἐνδόξοτάτε Δεδέ Ἀγά Διοικητὰ τῆς Σμύρνης καὶ διὰ ἕνος ἐμπιστευμένος ἀνθρώπου ἀφήρεσαν ἀπὸ ἐμὲ τὸ βαρεῖν πασίκιν, τὸ ὁποῖον ἦτον σημεῖον ἀνδραγαθίας ἐμοῦ καὶ ἐκεῖνον πρὸς τὴν Α. Μεγαλότητα τὸν Βασιλέα μας εὐδοκιμήσεν με καὶ ἐπαλήθευσαν νὰ ἀνοιχθοῦν καὶ ἄλλα ἐμπόδια πρὸς βλάβην μου. Ἐγὼ δεμοῦν θέλω ἐλπίσει τὸν χάριζον, ἢ νὰ μοὶ δοθῇ προθεσμία νὰ ἐξοδευθῶσι εἰς τὸ διάστημα τοῦ τούτου τὰ δύο βαρεῖα καὶ κρεῖττον ἔχον εἰς βουλγάδες μου, ἢ εἰς τὸ Ἐνδοῦλιόν νὰ ἀγοράσουν ἄλλα

δσον κοπίζον, ἀλλ' ἐπάθη ἀδύνατον· Ὅθεν εὑρισκόμενος
ἐξ μιᾶς ἀναπόλου ἀγωνιᾶς σερίζασιν καὶ μὴ ἔχων ἄλλον
ὑπερασπιστὴν καὶ ὑπέρμαχον κατὰ τοῦ σροσέχου
σρὸς τὴν ὑμετέραν Σεβαστήν μοι ὑπηρόλη καὶ τὴν
σαρακαλῶ θερμῶς αὐτὴν ἡδὺν ἐρόδος νὰ ἐμποδίσῃ τὰ
σχέδια ἐκεῖνα τῶν ἐναντίων μου, δύνασθαι νὰ
ἐνεργήσῃ ὅτι νὰ ἐκεῖ ἐνταῦθα ἐμπιστευθεῖς εἰς, ἵ
νὰ μοὶ δοθῇ σροσεχεία ὅτι νὰ ἐξοδεύσω τὸ ὅσον
σράγμα ἔχω ἀγορασμένον σρῶτον ἢ νὰ τὸ ἀγοράσω
δσον με κοστίζει, καὶ ἀκολούθως ἂς ἀνοίξω σχεδὸν τὰ
σερὶ οὗ ὁ ἄνθρωπος νέα σρογεκτήρια. Τοῦτο ἔχει σοῦ εἶσαι
ἐξ τὴν καλοκαρδίαν τῆς ὑμετέρας ὑπηρόλης ὅτι δέν
καλορδύσῃ καὶ ἐκεῖ εἰς λάβῃ ἕνα φιούτον ὁρισμὸν
διὰ νὰ με ἐκουφεύσῃ καὶ μὴ χαθῶ ἐξ ὅλου ἐκεῖ σου.
Εἰς τοῦτο λαμβάνω τὴν τιμὴν ἀσπαζόμενος τὰ
κραδοσεδὰ τῆς νὰ ἔχῃ

Τῆς ὑμετέρας Σεβαστῆς μου ὑπηρόλης

Τὴ 27η Αὐγ. 1837
Εἰς Σμύρνη

Εὐσεβεστάτος δοῦλος
Ν. Ο Ἡλιάδης

I

49.

ΧΑΡΤΟΣΗΜΟΝ ΤΑΞΙΟΥ 1 ΔΡΑΧΜΗ

Χρέος τῆς ἐπαρχίας Λιβαδίας

τέσσερα 112000 ἤτοι ἑκατὸν δώδεκα χιλιάδες.

Ἀπόγραφον τοῦ πρωτοτύπου ἐγγράφου ἐπὶ τοῦ ἑξῆς:

Καὶ ἐπειδὴ τὸ χιλιοστὸν ἑξακοσιοστὸν τεσσαρακοστὸν τέταρτον σημερινὸν ἔτος, τὴν ἡμέραν τοῦ Μαΐου μηνὸς κοινῇ γνώμῃ καὶ συναινέσει ὅλων ἡμῶν τῶν ἐπιφανεστέρων ἐλάβομεν διαγραφὴν, ὡς χρέος τῆς ἐπαρχίας μας, παρὰ τοῦ Ἰσμαὴλ Πασᾶ ἐκ τῶν ἑκατὸν πέντε ὡς ἀνωτέρω τέσσερα ἑκατὸν δώδεκα χιλιάδας, τὰ ὁποῖα ὑποχρεούμεθα καὶ τὰ ἐξοφλήσωμεν ἐφ' ὅσον ἀρμόζει μὲ τὸν τρόπον μας ἐφεξῆς πέντε τοῖς ἑκατὸν ὅσον καιρὸς καὶ ἂν παρέλθῃ; ἐξ οὗ καὶ ἐδώκαμεν ἡμεῖς τὴν παροῦσαν χρεωστικὴν ὁμολογίαν μας. Ὅταν δὲ οὐν δεῦ σημειώσωμεν τὴν ἀρτιμένην ποσότητα μὲ τὸν τόπον της νὰ μᾶς ἐπιστράφῃ ἡ παροῦσα χρεωστικὴ ὁμολογία μας ἐπιστρέφει. Ἐγράφη ἐν ἔτει 1234.

ὑπογεγραμμένοι

ὁ Μανωλάκης, ὁ Πέτρος Νάνος, ὁ Γιανναῆς Λογοθέτης, ὁ Γιανναῆς Φίλιππος Δημογέρων, ὁ Νικόλαος Νάνος Δημογέρων, ὁ Μεχμὲτ Ὀμὲρ Ἀγᾶς, ὁ Μεχμὲτ μουφτὴς Μεγαλοπαπᾶς

Δερβὶς μουφτὴς Χριστὸς Ἀρβανῆς

η σφραγὶς

η σφραγὶς

η σφραγὶς

η σφραγὶς

η σφραγὶς

η σφραγὶς

„ πιστοποιεῖ τὸ γνησίου καὶ ἀληθὲς τῆς ὑπογραφῆς ἀπὸ τὸ ὀθωμανικὸν μεταφρασθέντος,

εἰς τὸν Ἀθήνας τῇ 7 Νοεμβρίου

τοῦ αωλζ'.

1837

ὁ Β. Διευθυντὴς

Ζωγράφος

Ἀθῆναι τῇ 30. 9βρίου 1837

Εὐγενεστάτε Πρίγγιψ!

Ὁ ὑποφαινόμενος Λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ ἐγκρατεύθω τὴν εὐγενεστάτην σας ἐπιστολὴν Πρίγγιψ, ὅτι ἐδόξασα τὴν ὑψηλὴν Ἀθηναϊκὴν πόλιν διὰ ἐξ ἔτη τῆς Μαυρο λίας ὡς ὑποφρόντος ἀπὸ τὰ 1804. ὑπὸ τὸν Κυρίου Ἀνδρέα Γιουστινιάνη Λαμπαδάριον ἕως τὰ 1821. ὑπὸ τὸν Κυρίου Δημητρίου Καποδίστρια ὑγιεινοῦ Λαμπαδαρίου ὑπάρχοντος τῆς Βοιωτίας Μαυρομαλίας ὁ ἄνω λόγος πατρός μου ἐπρόξενε νὰ κάμνωμεν τὸν ἀρόζιον τοῦ, ἀφέτου ὑπηρετούσαμεν ἐξ αὐτῆς τὴν εὐ ἐξάπτ ἐπαναστάσεως ἕως χωρὶς νὰ ἔχωμεν ἄλλα χωρὶς ὑπόρριψιν ἢ ἀβίας τὴν φαμιλιά μου τῆς μακρυᾶς ἐξάβε μαζόμου τὸν υἱόν μου Δημητρόν ἐτράφη τῆς Πατρίδος ὁ ἄνω καὶ ἐπιστεύθη τὴν τοῦ Μακαρίτου Νικολάου Μάυρου ἐντρόπου τῆς Ἀθηναϊκῆς πρωτεύουσας, ἐκεῖ ἀπεθανόσαμεν τὸν Κύριον Ραμπαντᾶς πρωΐν ἐπιτρόπου τὴν Ἀθηναϊκὴν πρωτεύουσαν εἰς Λόνδραν, ἀπέθανα τῆς καὶ τόσον αὐτὸν τὸν μακαρίτην ἀπεθανόσας τὸν ἐξηγημένον Κύριον Ἀνδρέαν Βογορίδην alla Rue Lavrano N. 10. A. Paris μετὰ τὸν ὁποῖον ἀποφασίσαμεν τὰ μεριαῖος Μόνας νὰ ἐξηγιόσθε μετὰ μεγάλου. ἀφ' οὗ ἀπαχωρήσα ἀπὸ τὰ παρόντα τὰ τὴν Μακεδονίαν πρὸς τὴν φαμιλιάν μου τὸν ἄβνα πρίγγιπα ὅτι ἐπόθη ἐρίαν τὴν ὅτι ἐξώρησαν τῆς τὴν ἀνίαν βοβούμενον τὰ τὴν ἀμπνεύσεν τοῦ χωνίας, δυστυχῶς μὲ παρακαλάσαν νὰ γράφω συχνὰ ἀφ' ἧς ἐν Κωνσταντινούπολει φίλους μου τὰ νὰ μὲ φανερώνει αὐτῆς. τὴν ἐλπίδα νὰ τὸν παρηγορῶ γράφει ἐκεῖνο καὶ τὸν ὅτι ἐγράψας τῆς τὴν ἐξωρίαν τὴν ἐπαίνεσα χρεῖ τὴν μετὰ τοῦ Μακαρίτου ἀλληλογραφίαν μου ἐκεῖ ὁποῦ ἔδωκεν τὸν παρὰ τοῦ δημιουργοῦ ἀπόφασιν ὁμοίως τὸν ἥλιος τῆς χωρίς καὶ ὁ θάνατος τὸν μου ἐπρόξενε πόνον ἐκεῖ καὶ τὸν υἱόν μου

= Πρὸς τὸν Εὐγενεστάτον Κύριον Κύριον Πρίγγιπα Βογορίδην Πρίγγιψ τῆς Σάμου κτλ. κτλ. Κωνσταντινούπολιν.

A Son Altesse Monsieur
Monsieur Etienne Bogoridi Prince de Samos. et xet
et xet.
A Constantinople.

Πρὸς τὸν Εὐγενεστάτον Κύριον
Στέφανον Βογορίδην Πρίγκιπα τῆς Σάμου
κτλ. κτλ. κτλ.
Εἰς Κωνσταντινούπολιν

Δημητριανός ότι ἡ Δημητρώ ἐγεννήθηκε εἰς Μαυρί Ἰνε
ἐνῶ ἐδώσαν ἐγγυητὴ καὶ ἐστέφθη Νικόλαος Μανιός γιὸς Παρόντα.
Ἡ Κυρία Παναγιώτη Ἀγγελόπουλος, κρατοῦν ἐπὶ Δρόμου
τὴν Ἀθηναϊκὴν Ἡρωϊδίαν κυρία Λασκίνα ἐξ ἐγγραφοῦ
ὁ ἐπιμελητὴς κατὰ τὴν διαταγήν μου καὶ κάνει ἀκριβὲς ὁ
κατάλογος τῶν Ἀθηναϊκῶν Πόρδων ἐκεῖνα ἐξ ἔτη ἐδόθη
ἔνοιτο ἐκεῖνος ἐκ τοῦ φαγεῖν ἐνεργεῖν μου τὴν ἀνοίαν σας κατα
μαρτῶ τοῦ ἀποφάσεων γιὸς Δημαρά.

Κατὰ τὸν 1838. ἐδόθησαν γιὸς Μαυρογίαν κάποιος
ὁνόματι Ἐυστράτιος Ἐπιμελητὴς, ὁποῖος μὲ κατάστασιν
ὅν νὰ ἐδῶ ἔνα κατὰ μόνας ὁ ἀνθρωπὸς ὅτι νὰ κάμῃ μετὰ
φραγίδας τὴν ἐπιμελητείαν ἀπόφασης, ὅτι δὲν ἔκαμε καὶ ὅτι ἀφέθη
μεν κατὰ φραγίδαίας γιὸς βασιλεῖ τὴν ἀπόφασιν
νίας καὶ ἐγράφη κατὰ φραγιαὶ ὁ γράμματα ἐκεῖνος
νικὸ ὀνόμα Etienne Bergozides Prense de Samotta ἐκεῖ ὅτι ὁ
ον τὴν ἐνότας ὁ κυρὸ κύριος ἐκεῖνος γιὸς ἐκεῖ κατὰ τὸν
ἐχνίτου ὅτι νὰ ἐκτὸς τὸ νὰ ἀναφέρω καὶ τὰ γράμματα τὴν
ὁνοίαν καὶ ἐκτὸς ἐξαιρέτως ἐ ὅτι ἐκεῖ κάνουν ὅτι ἔχει
ται μὲ ἐπιμελὴς ὀγδόντα φράγγα ἐκεῖ ὁνοίαν ἔρχε
σα τοῦ Ρεβάλιος Δρ Γαρμαρόπουλο ὅτι νὰ σας ἐκεῖ
Δρ.

Αὐτὸς ὁ Νέος ἐκόπασε γιὸς Μαυρογίαν, Νίκος, Δη
μόβιος, καὶ Μαγίας αἰσχρὰ κατὰ ὅτι ἐδόθη τοῦ ἑνὸς καὶ τὸ
ἄλλο ἀναγραμματικὰς, καὶ ὅτι ἐκεῖ τὴν ἐξωτικὴν τοῦ ἔκρα
βαν ἐρεμπρὸς τὰ χέρια καὶ κάτω ὅτι ἐξήρασε,
καὶ ἀπεφάσισαν ἀπὸ ἐκεῖ ἐκεῖνα καὶ τοῦ Μαβάτα
νοῦ τοῦ ἐκεῖ —

Ἐπιμελητὴς κρίθη μὲ δυνάμεις ἡ ἐκεῖ τὰ ἔτη
ου γιὸς Μαυρογίαν χρόνος 67. ἔτῶν ἔχει γιὸς τὸν Ἀθάνα
καὶ ὅτι μένει τοῦ ἐκεῖνος ὁ ἴδιος ἐξήρασε ὅτι ἐκεῖ γιὸς
τοῦ Βασίλεια τὴν Ἑλλάδος ὅτι ἀρχὰς ὅτι ὁ ἔνα ἀνάγκη
μα νὰ ἔλθῃ μὲ ἐκεῖ φαμιλιάν μου (ἐκεῖ ὁνοίαν ἀφήνει
γιὸς Μαυρογίαν ἡ Α. Μ. Ὁ Βασιλεὺς τὴς Ἑλλάδος μὲ ἐξ
μενος μὲ τοῦ Σβουρὸ τοῦ Σωτῆρος ἐ ἐκεῖ 2 Νοεμβρίου
μὲ ὁνόματα ἀναφερθεῖσι τοῦ γιὸ ἐκεῖ Νέον 14 Χίος καὶ
ὅτι Μάζας τοῦ ἐκ Κωνσταντινούπολη Πρόεδρος τὸ γραμμὸς

νὰ λάβῃς καὶ γράψῃς τὸν Β. Φυρράνη.

Φυρρᾶς παρακαλῶ διὰ εὐαρεστοῦσας, νὰ ἀφήσῃς νὰ δοθοῦν τὰ τὸ ἐξοχότατον Ρωσσικὴν ἐφέσιον καὶ δοῦν τὸν Φυρρᾶν ἀφῆς διὰ τὴν Χίον διὰ Μουσχάρι διὰ νὰ μὴ γνωσθῇς καὶ σὺ μετὰ διὰ πάντα ὁ ἀνάξιος.

Ἐξαιτοῦμαι διὰ γενναῖα παρακάλεσας εὐαρεστήθητε ὅτι δὲν ἠμπορῶ ὁ ἐπιστράτης μου καὶ ὅλας ἀπόδειξις ἐπὶ τῆς μὲ ἀποφάσεις, ἀνεφέρω ὁ ὑπὸ ἐξοχότατος διὰ τὴν Χίον καὶ Μασσαλίαν μοῦ ἀβάσανα διὰ νὰ μὴ γχρόνω διὰ τὴν γενέαν μου καὶ διὰ φαμιλιάν μου.

Μένω μὲ ἀξίαν τὸν Βασὶλ Ἐβάς
ὁ ἀνάξιος δοῦλος εὐαρεστοῦσας

Ὁ Ταμπάλας
ἐξ Ἐπαρχιότης Δοῦλος
Γιάννης Μάνος,
Ζακύνθιος.

Ἔλαβον παρὰ τοῦ κυρίου Ἰωάννου Νικολαΐδου δραχμὰς τριακόσια ἑξηκοντα ἓξ. ἀρ. 36, τὰς ὁποίας ἀπεφάσισεν ὁ κ. Ἀνδρέας Παπανικολάου νὰ μοῦ δώσῃ διὰ τὴν συνδρομὴν τῆς Εὐαγγελικῆς Σχολῆς τῆς Δευτέρας περιόδου, καὶ τὴν τιμὴν ἑκατὸν δεκάξ τῶν κ. Κωνσταντίνου Μπούρη ἀρχῶν Διοικητοῦ δάκρυα καὶ ὑποσχαίνομαι

Ἐν Ἀθήναις τῇ 8. Δεκεμ. 1897

ὁ Ἐπιτίμος τῆς Εὐαγγελικῆς Σχολῆς

Γεώργιος Χρυσόστομος

13/3/1838

Μεταφρασις του νεου υπομνηματος 16 Μαρτιου 1838
εταχθεν υπο Α. Υπουργου των Εξωτερικων.

Εξακολουθουντες ο ιδιος ο σκοπος ο ενεκα του οποιου αι δυναμεις
εγκριναι τας γενομενας, καθως και ημεις, τας ανωτερω αναφερομενας,
θεωρουμεν ο εθνικος ο των Ελληνων ονειδισμος εκινδυνευε αρκετα
υπο βαυαρικην, καθως και αι δυναμεις εφρονουν. οι μεταξυ
των πρεσβευται εφυλαξαν καθαρον εφ' ολης ταυτης τας Α. Μ.
δι' εφιεσθαι νεου ορου παρ' αυτων.

Κατα τα γενομενα υπομνηματα οι πληρεις των Κυβερνησεων
των Αγγλιας και Γαλλιας εφανησαν χαριν του νεου τουτου ορου,
και οτι εφ' ου γενικαι αι δυναμεις εδεικνυον δια παραβαλλουσης
ενεργειας και εφαβης δια τον νεον τουτον ορον.

Ενταυθα δια μεσου των υπηρεσιων εφιεσθαι περι
αυξησεως εις βελτιωσιν εργων. ειδος δε τι τοιον παρα τα ενταυθα
Αγγλικα υπηρεσιας ερωτωμενον αφορων δια περιοριν ο ορος
εξηρτησις. αναστρεψας τον ορον ταυτον ινα μη δυναται
τον αδικαιολογητον ενδοιασμον, ερωτησις δε παρα των ιδιων
ενεργειων οτι δια δυο ερωτησεις ενεργεια αναξις αγωνιωσι
τον υπερφυαλον των νεων ορων. εφ' ω ειπε.

σρος ἐπιτύχωσιν τῆς σφῶν ἐλπίδος θηρευομένης, ~~ἐπιτρέψῃ~~ καὶ ἐπιτρέψῃ τὸν ἀποφασιζόμενον αὐτῷ ὅρον.

Ἐλπίζοντες δὲ σὰς εἰς ἀπάντησιν ἀξιοπρεπῆ τοῦ ἔργου παρακαλοῦντες, θέλετε ἐπιβεβαιώσει εἰς γράμμα διὰ ~~ὑπὸ ἀγγελοῦ~~ ἐν τῇ φροντίσει σας σπουδαίας τὸν νῦν θέματος. Ἐρρῶσθαι σας.

Ἐν 16 Ἰουλίου 1859

Τωρὶ κιλάρρτε κὲ καλόσανε τὸ βιανοσα
αὔτινες ἔγαβε χύραν, κὶ δέρθαν, ἐα μέρος κιαύρρε τοῦ Βρ-
βανοῦ κατὰ τὸ τὲ Ἀρβανίας κὲ Βαλλαρίας γιοκαόνι, κὲ ἀνὲς
ἀνὶ κιαλάζανε τὸ τὶ νουχίας κὲ ἀτζαλλάς τὸ κιαύνεν τὸ
μεγάλο λίθο ἀτζανόδ κὲ ἐξεδέδε νίγιὰ βαυζηνοῦ ὅσης
κιὶ ουνέσγαν τὸ ὁσόν ἐγαγίσεν γὶ Ἀρβανίας ὁ
ἀξιόλογος Σεφτὶ βέης, ὁ ἐνταλλμεαλάρης Ἀλὶ Θιαῦας,
κὶ ἐνδοξότατος ἔχεν Θιαῦας ὀρόν μεγάλας τὸ ἐνδαῦδα
γεατιλιεῦ συμβαρίν. καθὼς ὀρὸ ἔτζὶν ὁ τὸ ἄγρε
ἀναγράφ.

Κὶ τρίτε τὸ βαϊραμὶ ἐβάσαν τὸ Κουρμὰν. ὁ ὑψηλότατος
Ναμὶκ Θιαῦας, ἀνότατος ἀξιωματικὸς τὸ Κωνσταντινοῦ τὸ
κιρνίσας γεατὲ, ὀρὸ τὸ ὁσόν κιρὰ ἔσταλμς ἐσταλμγεύδε ὁ Σαδρὶ
τὸ Μουσὶρ τὸ τὲ Ἀραβίας Ἀνδλοῦ γεατιμεάδε,
μὲ ἀσκερὶ ὁμόρνεν γὶ νὸ τὸ ἀμὲ ἐμπιραθῆσαι τὸ Ἀλλ. τὸ
μεγὶν ἔκεμα ἀνέμεσαν αὔδις τὸ ἐνιδυνεστὸ νουχίας κὲ ὁ τὸ
ἐξέμμαν κὲ νεμρίδσαν ἐμοσκεμὲ κὶ ἀρασμμεάνος ὀρεβάσας
νὰ κιναζαύσης κὲ ὅτ αὐτὴ τὸ. κιρὶ κὶ καλμιάνε ὀμμας δυ-
νέμεν νὰ ἐμεσαδύσεν ἐξ μεμέμν κὶ νουχίας τὸ καλόσαν.

Ἀνὶ γέλεν τὸ ἀμμεδάδε μείδεα ἐμ μεία ὁ
σύμμα, ἔνε ἀμμαὶ καρσὶ τὸ ἀμὲ ἐσνμεμ τὸ Ἀ. Μ.
ἔμαν τὸ κρέτε, κὶ ὁσαδέσμ, ἐμα τὸ ἀδεδασόδε ἐα
αὐτὶ κμμεσα τὸ τὸ Θιαῦας, Μαρεβάσας τὸ σαδρέμεσα τοῦ
λίμμεν, ὁ νουσμμέμ μαός, χαίρεν ἀμμὲς νουχίας ἀνασίμεσ
ὀρὸ τὸ γίμμεν εὐχὰ ἰκεκρίν. ὅδαν ὀρὸ σαδέμεν
ὅμεν τὸν ἐμεῖδε ὁ σαρίσα Θεοῦ κὶ μεσ ἐσνμεμ.

κὶ 16 Σεπτεμβρὶ τὸ 1257

Μελάγχολος του από 16 Ιουνίου 1859
Εγγράφου του Ν. Σπύρου.

Η έντασις του μελαγχολικού τινός ηγεμονικού 28 Μαΐου
ξηρικού γράμματος σας, παραμεβάνοντος περί του προσώπου
εκ ιδιώτου του διαβόρου μέρους του ζητουμένου εκ τινος εν
Αθήναις συμπολιτευόμενου τινός των Ελλήνων συνέβαινον, έμμα
καταστεί. Ανταποκριθείτε προς τίνος ότι, το πρωτόκολλον
το αφορών τας τραπεζικάς υποθήκας εκείθεν β του Δεκεμβρίου δια
ν' εκτυπωθή εκ νέου γραφής, εβάλαμεν αυτόν εκ νέου αποδαμεν
Αγγλικών τινος εξαμηνίδος Μαρτίου. Εν απόλυτα ηθικής εκτιμήσεως
ασπαζόμεθα σας ο Α. Μ.

Εκ του γεμοφόρου σας εξάγεται ότι το Μεγαλείον
Σπουδάζομεν εδόθη η τιμή ανωτέρου ν' εκτυπωθή, εκείθεν
οι Ελληνες νόμοι εκυκλοφόρησαν και αναστράβοντο τα νόμοθετικά
ταύτα.

Η αποδεδειγμένη φιλομάθεια εκ αξιόλογος μέτρον
τη ύφοιαν καταβάλλει η τη ακριβεία του πραγματικού εξέλαμψε
ήδη, εκ η τη εμπόρος γνωρίσαν αυτόν, ίδιον δε
ότι ενδοιαζόμεθα, εκ ήμεν εφόδιος μεγάλης ευπαιδείας
όθεν κατά τον σκοπόν εκ ήμεν παρακαλεσαν σας δια δέλτα
δήλη τη ν' καταβάλλη τας αποστρατείας προσοχάς προς